Quelle: https://manuscripta.at/?ID=743
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

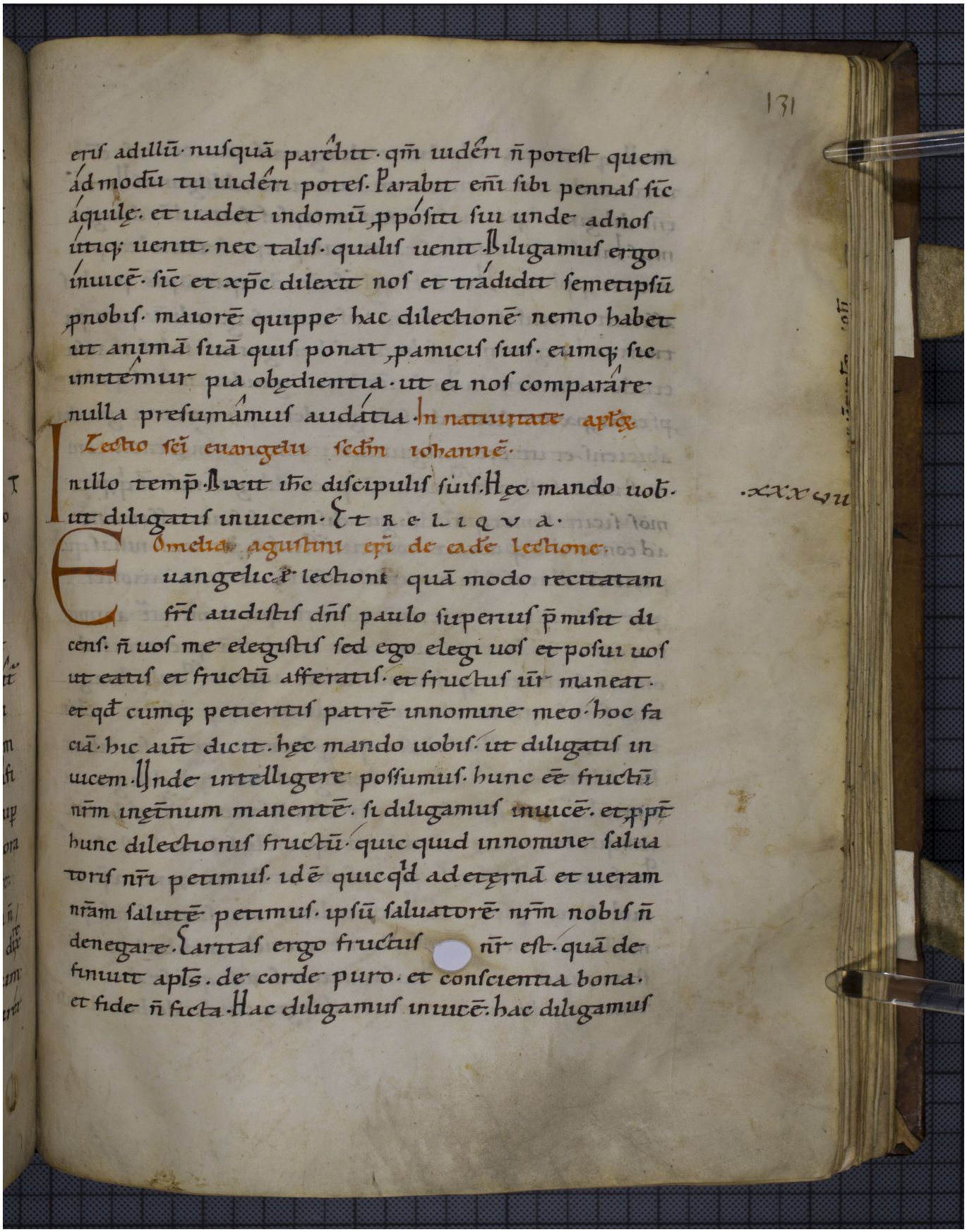

131

eris ad illū. nusquā parebit. qm̄ uidēri ñ potest quem
ad modū tu uidēri potes. Parabit enī sibi pennas sic
aquilę. et uadet in domū ppositi sui unde ad nos
utq; uenit. nec talis. qualis uenit. Diligamus ergo
inuicē. sic et xp̄s dilexit nos et tradidit semetipsū
pnobis. maiorē quippe hac dilectionē nemo habet
ut animā suā quis ponat pamicis suis. eumq; sic
imitemur pia obedientia. ut ei nos comparare
nulla presumamus audacia. In natiuitate apl̄ę.
Lectio sc̄i euangeliu secd̄m iohannē.
In illo temp̄. Dixit ihc discipulis suis. Hęc mando uob. .xxxvii
ut diligatis inuicem. Et reliqua.
Omelia agustini ep̄i de eade lectione.
Euangelicę lectionis quā modo recitatam
fr̄s audistis dn̄s paulo superius p̄ misit di
cens. ñ uos me elegistis sed ego elegi uos et posui uos
ut eatis et fructū afferatis. et fructus ūr maneat.
et qd̄ cumq; petieritis patrē innomine meo. hoc fa
ciā. hic aūt dicit. hęc mando uobis. ut diligatis in
uicem. Unde intelligere possumus. hunc ēe fructū
nr̄m ineēnum manentē. si diligamus inuicē. et ppt̄
hunc dilectionis fructū. quic quid innomine salua
toris nr̄i petimus. id ē quicq̄d ad eterna et ueram
nr̄am salutē petimus. ipsū saluatorē nr̄m nobis ñ
denegare. Caritas ergo fructus nr̄ est. quā de
finuit apl̄s. de corde puro. et conscientia bona.
et fide ñ ficta. Hac diligamus inuicē. hac diligamus